

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ญ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๔
๑.๓ คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	๔
๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย	๔
๑.๕ กรอบแนวกรอบแนวคิดในการวิจัย	๕
๑.๖ วิธีดำเนินการวิจัย	๕
๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๖
บทที่ ๒ ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
๒.๑ การจัดการเรียนรู้วิชาจริยธรรมเพื่อการดำเนินชีวิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	๗
๒.๒ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบ วิชาจริยธรรมเพื่อการ ดำเนินชีวิต	๑๕
๒.๓ ศึกษาหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป และเนื้อหาสาระของวิชาจริยธรรม เพื่อการดำเนินชีวิต	๓๕
๒.๔ กิจกรรม	๔๑
๒.๕ การวัดผล ประเมินผล	๔๔
๒.๖ หลักเบญจศีล ความเป็นมา การบัญญัติศีล	๔๕
๒.๗ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗๕

บทที่ ๓ วิธีการดำเนินการวิจัย	๘๔
๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๘๔
๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	๘๕
๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๘๕
๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล	๘๖
๓.๕ กรอบแนวคิดในการวิจัย	๘๗
 บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๘๘
๔.๑ ผลสัมฤทธิ์ด้วยวิธีการสอนแบบต่างๆ	๘๘
๔.๒ ผลสัมฤทธิ์ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	๘๘
๔.๓ ผลสัมฤทธิ์จากการใช้บุคคลต้นแบบผู้ประพาศศิลป์ ๕ ในการปลูกฝังเบญจศีล	๑๐๐
 บทที่ ๕ สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๑๑๒
๕.๑ สรุปการวิจัย	๑๑๒
๕.๒ อภิปรายผล	๑๑๕
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๑๒๐
 บรรณานุกรม	๑๒๒
ภาคผนวก	๑๒๖
ประวัติผู้วิจัย	๑๔๖

สารบัญตาราง

เรื่อง	หน้า
๑. จำนวนร้อยละจำแนกตามเพศ	๘๘
๒. จำนวนร้อยละของนักศึกษาชั้นปี	๘๙
๓. จำนวนร้อยละของสถานที่พักอาศัย	๘๙
๔. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาจริยธรรม	๙๐
๕. ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักเบญจศีล	๙๒
๖. ความรู้ความเข้าใจ ความสำคัญของเบญจศีล	๙๓
๗. จากการได้รับการปลูกฝังเบญจศีลแล้วนักศึกษามีความเชื่อ และมีการปฏิบัติอย่างไร	๙๔
๘. รูปแบบการปลูกฝังเบญจศีลในการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ผู้สอน	๙๕
๙. การปลูกฝังจิตสำนึกของนักศึกษาในการทำงานที่สุจริต โดยใช้หลักศีล ๕	๙๗
๑๐. การปลูกจิตสำนึกให้นักศึกษาเกิดความสามัคคีในระดับสาธารณะ	๙๙
๑๑. ผลสัมฤทธิ์จากการใช้หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน เป็นบุคคลต้นแบบ	๑๐๘
๑๒. ผลสัมฤทธิ์จากการใช้หลวงปู่มั่น ภูริทัตโต เป็นบุคคลต้นแบบ	๑๐๙
๑๓. ผลสัมฤทธิ์จากการใช้พระอาจารย์สมภพ โชติปัญโญ เป็นบุคคลต้นแบบ	๑๑๐
๑๔. ผลสัมฤทธิ์จากการใช้หลวงตาสุริยา มหาปัญญา เป็นบุคคลต้นแบบ	๑๑๑

คำอธิบายสัญลักษณ์ และคำย่อ

คัมภีร์ที่ใช้ในการค้นคว้านำมาอ้างอิง สำหรับวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๓๕, การอ้างอิง พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ใช้ระบุชื่อ คัมภีร์/เล่ม/ข้อ/หน้า ตามลำดับ เช่น วิ.ม.(ไทย) ๔/๑๓/๒๐. หมายถึง คัมภีร์พระวินัยปิฎก มหาวรรค เล่มที่ ๔ ข้อที่ ๑๓ หน้าที่ ๒๐

ส่วนการอ้างอิงปกรณ์วิเสส จะใช้ระบุชื่อ คัมภีร์/หน้า เช่น วิสุทฺธิ/๕๒ หมายถึง คัมภีร์วิสุทฺธิมรรค หน้า ๕๒

พระวินัยปิฎก

วิ.ม.	(ไทย)	=	วินัยปิฎก	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
วิ.จ.	(ไทย)	=	วินัยปิฎก	จุฬวรรค	(ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

ที.ส.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	สีลขันธวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ม.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ป.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	ปาฏิกวรรค	(ภาษาไทย)
ม.ม.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มูลปณณาสก	(ภาษาไทย)
ม.ม.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มัชฌิมปณณาสก	(ภาษาไทย)
ส.ส.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	สคาถวรรค	(ภาษาไทย)
ส.สพ.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	สพายนวรรค	(ภาษาไทย)
อ.ต.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ติกนิบาต	(ภาษาไทย)
อ.จตุกก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	จตุกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อ.ปญจก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ปญจกนิบาต	(ภาษาไทย)
ข.ธ.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	ธรรมบท	(ภาษาไทย)
ข.ป.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	ปฐกนิบาต	(ภาษาไทย)